

درباره دانشپژوه

گفتنی است که دانشپژوه در تمام سفرهای داخلی و خارجی خود یگانه همچ بدان بوده است که به مجموعه‌های نسخ خطی دست بیابد و به فهرست برداری آنها پردازد. بدلیل نیست که مستشرقان شوروی گفته‌اند که دانشپژوه در قبال سوال تنظیم‌کنندگان برنامه سفر خود در شوروی، گفته بوده است که من فقط سه چیز می‌خواهم

مربوط به تحقیقات ایرانی و اسلامی پرداخته‌اند. اما متأسفانه فقط چند نفر معدود توانسته‌اند که نتایج و ثمرات مطالعات خود را در زمینه‌هایی که مورد تخصص آنان بوده است به مرتبه‌ای و میزانی برسانند که مورد استفاده دانشمندان آن رشته‌ها در جهان قرار بگیرد؛ یعنی بدان حد که دانشمندان مغرب به نوشهای و آثار آنان استناد کنند. در این میان دانشپژوه یکی از افرادی است که به سبب خدمات سیار و با ارزش و متنوع مخصوصاً از لحاظ کارهایی که در زمینه نسخه‌شناسی و کتابشناسی انجام داده است بدین مقام و منزلت جهانی رسیده است و محققان غربی به تألیفات و فهارس او توجه کرده‌اند و آثار او را از مصادر کار خوبیش قرار داده‌اند. جهانی بودن خدمات دانشپژوه یکی از ممیزات بر جسته زندگی علمی اوست. لذا تفصیل بیشتری را درخورست و احتیاج به ارایه شواهدی چند دارد.

برهمه روشن است که یک دسته از منابع اصلی تحقیقات اسلامی و ایرانی، فهارس و کتابشناسی‌هایی است که راهنمای دست یافتن محققان بر نسخ و استناد خطی است. این نوع از مدارک «تازه یافته» است که معمولاً محقق را به عرضه کردن مطالب جدید و کشف دقایق «مجھول مانده» موفق می‌سازد. دانشپژوه

دوستان گرامی

هرچه درباره دانشپژوه بگوییم حمل بر آن می‌شود که بیش از بیست و پنج سال است از سرجشمه محبت و دوستی او متنمتع بوده‌ام و سعادت آن داشتم که در مکتب فضل و دانش او تلمذ و کسب فیض کنم؛ گذشته از این که سالیانی دراز در کنار هم و در یک راه خدمتکزار بوده‌ایم، همین مراتب است که به من اجازه شرف حضور دراین مجلس داده است تا شممه‌ای از اطلاعات خود را درباره او بی‌تعارف و مجامله و به طور خودمانی بیان کنم.

اما، به هیچ وجه قصد آن ندارم که فهرست تألیفات و کارهای متنوع دانشپژوه را بخوانم. فهرست سیصد عنوانی آثار ماندگارش ضمن سرگذشتی که در مجله راهنمای کتاب چندی مندان درج شد به چاپ رسیده است^۱ و علاقه‌مندان می‌توانند خود به دقت در آن بنگرند و بر ژرف و پهنهای فضل و کمال او مطلع شوند. سعی من در اینجا بر آن منحصر می‌شود که گوشه‌هایی از روحیات علمی او را بنمایم.

تحقیقات ایرانی و اسلامی به روش علمی و مفهوم جدید آن در میان ما ایرانیان سابقه‌ای نزدیک به شصت سال دارد. در این مدت عده‌ای که به دویست نفر می‌رسد به مباحث مختلف

۰ ایرج افشار

استاد ایرج افشار دوست دیرین استاد دانشپژوه است که همدوش وی در کارهای کتابشناسی فعالیت داشته و سالیان درازی با استاد همم بوده است و کوله‌باری از خاطرات آن روزگار را به دوش می‌کشد. از ایشان اجازه خواستیم تا سخنرانی شان را درباره این شخصیت که در مواسم نکوداشت ایشان در سال ۱۳۵۵ ایراد شده است چاپ کنیم که استاد با رویی گشاده پذیرا شدند.

دل دریا برمی‌خیزد و جواهر آبدار و خزف بی‌بها را هم‌آغوش یکدیگر به کنار می‌آورد. در این میان دانشپژوه هم ناگزیر از معرفی آثار سعدی و ابن‌سینا و ملاققطب و خواجه نصیر همراه با آثار معمولی اشخاصی بوده است که مقامی والا در علم نیافته‌اند. اما اینکه گاه به گاه (و بیشتر از سر شوخی) از زبان دوستان می‌شنویم که دانشپژوه با معرفی آثار افراد ناشناخته اتلاف وقت کرده است، سخنی جز شوخی و طنزدوستانه نیست. وظیفه علمی او همان بوده است که کرده است؛ یعنی کلیه نسخ موجود در یک مجموعه یا یک کتابخانه را بشناساند. ضمناً اگر در چنین کاری که متن‌ضمن صرف وقت و تحمل و حوصله بیش از اندازه است بر سلیقه خویش رفته است و نحوه بیان و شیوه زبان خود را به کار گرفته حق مسلم است. جز این باید گفت که دانشپژوه اصولاً به استعمال لغاتی اعتقاد دارد که در متون قبیم به کار گرفته است؛ اگر چه به کار بردن آن لغات در بیان و زبان امزوری مهجور بماند. می‌گوید با استعمال مجدد آنها، زبان ملی غنی می‌شود و لغات کهنه و فراموش شده، زندگی از سر می‌گیرند.

خصوصیت عالی دیگری که در دانشپژوه یافته‌ام شوق و لعل علمی اوست که گاه به حد هیجان و برآشتنگی می‌رسد و چنان حالی به راستی توصیف‌ناشدنی است. شوق بیش از اندازه او به کشف تازه‌ها و حقایق علمی موجب آن شده است که حتی به سنتهای خانوادگی و تربیت‌طلیبی پاییند نماند؛ تا به حدی که قسمت زیادی از تحقیقات خود را به تألیف فهرست کتب موسیقی معطوف کرده و کتابی پرداخته است که از امهات کارهای او و از مراجع جهانی در زمینه موسیقی اسلامی است. کاری کرده است که بی‌تردید برترست از آنچه فارمر، علامه موسیقی‌شناسی اسلامی انجام داده است. بی‌دلیل نیست که نوبائز آلمانی در مقاله مفصل و عالمانه خود درباره موسیقی بومی و سنتی ایران که چند سال پیش در مجله بسیار مشهور و معتبر *Der Islam* نشر کرد نوشت که قسمتی از پیشرفت خود را در تهیه مقاله‌اش مرهون اطلاعات دانشپژوه بوده است.

سوق دانشپژوه به یافتن و دیدن نسخه‌های شوq دل دریا برمی‌خیزد و جواهر آبدار و خزف بی‌بها را هم‌آغوش یکدیگر به کنار می‌آورد. در این میان دانشپژوه هم ناگزیر از معرفی آثار سعدی و ابن‌سینا و ملاققطب و خواجه نصیر همراه با آثار معمولی اشخاصی بوده است که مقامی والا در علم نیافته‌اند. اما اینکه گاه به گاه (و بیشتر از سر شوخی) از زبان دوستان می‌شنویم که دانشپژوه با معرفی آثار افراد ناشناخته اتلاف وقت کرده است، سخنی جز شوخی و طنزدوستانه نیست. وظیفه علمی او همان بوده است که کرده است؛ یعنی کلیه نسخ موجود در یک مجموعه یا یک کتابخانه را بشناساند. ضمناً اگر در چنین کاری که متن‌ضمن صرف وقت و تحمل و حوصله بیش از اندازه است بر سلیقه خویش رفته است و نحوه بیان و شیوه زبان خود را به کار گرفته حق مسلم است. جز این باید گفت که دانشپژوه اصولاً به استعمال لغاتی اعتقاد دارد که در متون قبیم به کار گرفته است؛ اگر چه به کار بردن آن لغات در بیان و زبان امزوری مهجور بماند. می‌گوید با استعمال مجدد آنها، زبان ملی غنی می‌شود و لغات کهنه و فراموش شده، زندگی از سر می‌گیرند.

خصوصیت عالی دیگری که در دانشپژوه یافته‌ام شوق و لعل علمی اوست که گاه به حد هیجان و برآشتنگی می‌رسد و چنان حالی به راستی توصیف‌ناشدنی است. شوق بیش از اندازه او به کشف تازه‌ها و حقایق علمی موجب آن شده است که حتی به سنتهای خانوادگی و تربیت‌طلیبی پاییند نماند؛ تا به حدی که قسمت زیادی از تحقیقات خود را به تألیف فهرست کتب موسیقی معطوف کرده و کتابی پرداخته است که از امهات کارهای او و از مراجع جهانی در زمینه موسیقی اسلامی است. کاری کرده است که بی‌تردید برترست از آنچه فارمر، علامه موسیقی‌شناسی اسلامی انجام داده است. بی‌دلیل نیست که نوبائز آلمانی در مقاله مفصل و عالمانه خود درباره موسیقی بومی و سنتی ایران که چند سال پیش در مجله بسیار مشهور و معتبر *Der Islam* نشر کرد نوشت که قسمتی از پیشرفت خود را در تهیه مقاله‌اش مرهون اطلاعات دانشپژوه بوده است.

سوق دانشپژوه به یافتن و دیدن نسخه‌های

حتی راهنماییهای شفاهی او شده است گواهی است روشنتر بر این نکته. دانشپژوه در تهیه فهارس خود، برخلاف اکثر فهرست‌نویسان شرقی و علی‌الخصوص ایرانی سعی کرده است که فهارس و مراجع مغربی یعنی آثار شرق‌شناسان و آن هم در اکثر زبانها را ببیند و به دیده نقد بدانها بنگرد. بدان مقدار که با آوردن اختصارات مربوط بدان مراجع و ارجاع دادن به منابع متعدد گاه هم موجبات ملال مراجعت کننده کم‌حصوله و شرقی‌ماب را فراهم ساخته است. خصوصیت دیگر فهرستهای دانشپژوه آن است که او در معرفی نسخه‌ها از معرفی متن و تحقیق در احوال مؤلف و سنتجه و بیان احتمالات غافل نمانده است؛ ولو آنکه مجبور شده باشد که چندین صفحه مطلب درباره نسخه‌ای اختصاص دهد که از حد یک فهرست معمولی خارج باشد. بعضی از آگاهان این کار او را بسیار می‌پسندند و بعضی از خردگیران هم نمی‌پسندند.

اگر تاکنون در تاریخ کتابشناسی اسلامی تأثیفات این‌الدیم و حاجی خلیفه و شیخ‌آقلابرگ تهرانی از مأخذ اصلی و اولی بود، اینکه فهرستهایی که دانشپژوه از نسخه‌های خطی و میکروفیلمها منتشر کرده است در کنار آن آثار برای همیشه و به طور زوال‌ناپذیر مرجع مسلم در تحقیقات اسلامی و ایرانی خواهد بود.

جز این باید دانست که هیچ‌یک از فهرست‌نویسان مبرز و استاد غربی‌ها، چون دخویه و فلوگل و پرج واته ورزن و بلوشه و درن و دسلان و دیگران نتوانسته است که به اندازه دانشپژوه نسخه دیده و فهرست نشر کرده باشد. پس فهرستهای دانشپژوه از حیث احتواء بر معرفی عده‌ای زیاد از نسخ خطی و مخصوصاً نسخ ناشناخته مکمل فهارسی است که آن دانشمندان نشر کرده‌اند؛ و بسیاری ناگفته‌ها و نادیده‌ها را که از چشم و اطلاع آن دانشمندان به دور مانده است، او گفته است. نادره‌ها و تازه‌هایی در سراسر فهارس دانشپژوه آمده است که از حد و روش معمولی فهرست‌نویسی خطی اسلامی درگذشته است.

ناگفته‌پیادست که کار فهرست‌نویس در معرفی مجموعه‌ای از نسخ خطی بمانند موجی است که از

در میان مشرقیان همان یکه‌تازه‌ای است که در این زمینه خاص و تازه مجموعه‌ای از فهارس مربوط به بیست و پنج کتابخانه ایران و چهل و چند کتابخانه ممالک دیگر (امریکا، اتحاد جماهیر شوروی، هندوستان، پاکستان، افغانستان، ترکیه، فرانسه، انگلیس، هلند، عربستان سعودی) و ده مجموعه خصوصی مهم را تأثیف و نشر کرده است؛ به نحوی که این فهارس معرف حدود پنجاه هزار نسخه خلی اس. تردید نیست که معرفی هر یک از این نسخه محتاج دیدن عین نسخه و دقت در مطالب آن نسخه‌ها براساس اطلاع وسیع در معارف اسلامی بوده است و چنین سترگ کاری کار هر کس نیست.^۲ گفتنی است که دانشپژوه در تمام سفرهای داخلی و خارجی خود یگانه همچنین بر آن بوده است که به مجموعه‌های نسخ خطی دست بیاید و به فهرست‌برداری آنها پردازد. بی‌دلیل نیست که مستترش قان شوروی گفته‌اند که دانشپژوه در قالب سوال تنظیم‌کنندگان برنامه سفر خود در شوروی، گفته بوده است که من فقط سه چیز می‌خواهم. کتابخانه، مسجد و گورستان (البته روشن است که از باب ثبت و ضبط کتابهای قبور قبیم).

نتیجه کار بزرگ و نادرالمثال دانشپژوه آن است که فؤاد سزگین در تأثیف معتبر و مهم خود به der Arabischen Schrifttums Geschichtه کتابشناسی مشهور Persian Literature. A Bio Bibliographical Survey استوری، عالم فقید انگلیسی، از فهارس دانشپژوه استفاده شایان کرده‌اند. آنچنان که بی‌تردید می‌توان گفت که اگر بیست و چند جلد فهرست دانشپژوه نبود، آن دو تأثیف به کمال وضع موجود نرسیده بود.

مجموعه فهرستهای دانشپژوه منبع بزرگ و از مراجع اساسی اخذ اطلاعات کتابشناسی اسلامی برای تمام کسانی بوده است که در طول بیست سال اخیر در ایران و خارج از ایران به تحقیق در مباحث مختلف مربوط به فرهنگ ایران و اسلام پرداخته‌اند.

ارجاعاتی که در مقدمه‌ها و مراجع و مصادر کتب منتشر شده در این مدت به آثار دانشپژوه و

خصوصیت عالی دیگری که در دانش پژوه یافته ام شوق و ولع علمی اوست که گاه به حد هیجان و برآشفتگی می رسد، چنان حالی که به راستی توصیف ناشدنی است

حضور داشتند من یادداشت مجعلو را خواندم. دانش پژوه آرام آرام خود را از روی میلی که بر آن لمیده بود بر لبه آن کشانید و همچون کسی که شیء سیار گرانهای را فراموش کرده و در محلی به جای گذارده باشد گفت: حالا که من با شما نبودم، فردا صبح هم در جلسات شرکت نمی کنم و اتومبیل می گیرم و به بیسیون می روم تا نسخه را ببینم. تا عصر هم می مانم و ترجمه های فارسی را می نویسم. البته یغمایی هم آن یادداشت را گرفت که چاپ کنند! نقل این قصه که سراپا شوخی است و نظایریش میان دوستان یکدل می گذرد، از این باب بود که ریفتگی دانش پژوه را به کاری که در پیش گرفته بنمایم و بگویم که این عشق و شور لایزال چندان است که او را از تمام عالم دنیا بی به دور داشته است و همچون عاشق صادق فقط محظوب یکتای خود را می بیند و می جوید.

بد نیست قضیه ای را که باز شوخی است و همین یک ماه قبل در لندن اتفاق افتاد عرض کنم. دانش پژوه کتابی خردید که بهای آن هشت پوند بود. پس دربهای آن یک بیست پوندی به فروشنده داد و می بایست دوازده پوند بگیرد. فروشنده بدون توجه هشت پوند به دانش پژوه داد. دانش پژوه در شوق وصول کتاب متوجه کم بودن پول نشد. مینوی که رو به روی دانش پژوه نشسته بود تاراحت شد و گفت: داش، چرا اشتباه می کنی تو باید دوازده پوند بگیری! درین گیر و دار احمد اقتداری که پهلوی دانش پژوه بود گفت: آقای مینوی چرا برآشفته می شوید؟ می دانید علت این اشتباه از کجاست؟ از

ترتیب سفری به پیرکران و مسجد بیسیون که دور از شهر اصفهان است داده شده بود. پس از بازدید پیرکران، دانش پژوه به اتفاق محیط طباطبایی به منزل یکی از فضلا رفت تا ظاهرآ کتب خطی ببیند. لذا از قافله جدا شد و از دیدن مسجد بیسیون محروم ماند. جمعی که به سوی مسجد جامع بیسیون می رفته بودیم و از نبودن دانش پژوه دلتنگ بودیم، گفتیم حالا که او ما را رها کرده و به دیدن نسخ خطی و ادامه مفاوضات علمی رفته است ما هم نسخه ای قدیمی می سازیم و خبرش را برای او می بزیم و دلش را می سوزانیم! پس به کمک عبدالامیر سلیم و احمد تفضلی برای آیاتی از قرآن کریم ترجمه ای به شیوه و اسلوب تفسیر طبری، یعنی با به کار گرفتن لغات کهن که دانش پژوه آنها را می پسندید و هرگاه که یکی از آنها را در کهنه کاتلی می باید به لهجه قدیم و بلند عنوان می کند پرداخته شد. وصف اوراق نسخه خیالی را چنین نوشتیم که سی و پنج ورق از قرآن مترجم کهن به خط کوفی درشت خوش بر روی کاغذ سمرقندی کلفت و موریانه خورده که علائم جزء و حزب و سجاوندیهای آن تذهیب شده و ترجمة فارسی قدیم به خط نسخ ابتدایی در بین السطور دارد در انبار مسجد بیسیون دیده شد. نسخه به خط ابی البرکات عبدالرحمن بن عثمان بن عوف بیسیونی و مورخ شهر شعبان چند ورق از قرآن مجید به خط ابی البرکات عبدالرحمن بن عثمان بن عوف بیسیونی است و آن حکایت از این قرار است که به هنگام کنگره تحقیقات ایرانی که در اصفهان تشکیل شده بود

عکسبرداری گردیده است. جز این برای این میکروفیلمها که تعداد آنها نزدیک به پنج هزار است تاکنون دو جلد فهرست منتشر کرده است.

باید پذیرفت که سرانجام دادن این همه کار منحصراً مربوط به ادای وظيفة اداری و تعهد نسبت به قرارداد و کسب وسائل معيشت نبوده است. فقط عشق و شوق باطنی است که چنین توفیقی را عاید داشت پژوه کرده است.

دانشپژوه برخلاف اغلب بزرگان فضل و ادب که حال و حوصله کار مشترک ندارند دارای روح همکاری علمی است و از وقتی که با همدره‌های معقول و منقول خود به نگارش و نشر مجله جلوه آغاز کرد (سال ۱۲۲۳) و بعداً آن رویه را در انتشار نشریه دانشنامه ادامه داد، همیشه در انتشار مجلات تحقیقی دلبستگی نشان داده است. او یکی از پنج نفری است که مجله فرنگ ایران زمین را به مدت بیست و یک سال بی‌توقف انتشار داده‌اند و همکاری دانشپژوه در آن میان بسیار ارزش بوده است. همچنین از همکاران پایمده استوار در ادامه انتشار راهنمای کتاب بوده است.

یکی از نمونه‌های عالی همکاری دانشپژوه که ضمناً از فعالیتهای مهم و سودمند او باید شمرده شود تأسیس و اهتمام در انتشار نشریه‌ای است که هر دو سه سال یکبار به نام نسخه‌های خطی در کتابخانه مرکزی و مرکز اسناد دانشگاه تهران به چاپ می‌رسد و حاوی فهرست نسخ خطی مربوط به کتابخانه‌های شهرستانها و مجموعه‌های خصوصی است.

همچنین سزاوار است که از اقدام و اهتمام دیگر شید و آن نشر سه مجلد فهرستی است که برای کتابخانه شهرهای مشهد و همدان و رشت و اصفهان زیر نظر او و به کمک مالی انجمن آثار ملی به چاپ رسیده است.

بنده بیش از این مقصود نمی‌شوم. شرمنده‌ام از دانشپژوه که مطالبی خودمانی از زمرة آنچه غالباً در مجالس دوستانه میان ما می‌گذرد در حق او گفتم، نه آنچه مرسوم مجالس تجلیل دانشگاهی است و شاید حضار محترم این مجلس هم چنان می‌پسندند! خودم خوب می‌دانم که حق مطلب درباره فضایل او ادا نشده است.

پانوشت:

- ۱ - راهنمای کتابه سال ۱۸ (۱۳۵۴) شماره ۷-۹
- ۲ - به فهرست کارهای مربوط به فهرست نویسی او مندرج در مجله راهنمای کتاب سال هجدهم مراجعه شود.

نکته مهم دیگر تنوع اطلاعات و جامعیت اوست که در میان معاصران کمتر نظری دارد. مخصوصاً تبحر و تسلط او در زمینه علوم و معارف اسلامی (فلسفه، کلام و عقاید، فقه و علوم) که متکی است به تحصیلات محکم قدیم و نیز استمرار مطالعه در کتب آن علوم موجب شده است که بتواند کتب و متون متعددی در اغلب مباحث و معارف اسلامی به چاپ برساند

این باب است که اسکناسها چاپی است نه خطی! اما مثالی دارم که با گوشاهای از تاریخ دانشگاه ما مرتبط است و آن مربوط به درهم ریختن کتابخانه دانشکده حقوق است و گواهی است روشنتر از آنچه عرض شد از عشق و علاقه دانشپژوه به کتابخانه‌ای که در تشکیل و ترتیب آن مدت بیست و چند سال از عمر خود را در آنجا صرف کرد و از همان ذخیره بود که اندوخته‌هایی از فرهنگ غربی فراگرفت.

قضیه از این قرار بود که در سال ۱۳۴۹ مسئول وقت دانشکده حقوق دستوری به تعویض روش کتابخانه داد؛ ولی عجولانه ترتیب کتابخانه‌ای را که به تاریخ با خون دل و اعتبارات اندک و با دشواریهای روزگاران از سال ۱۳۳۳ به بعد تهیه شده بود (و تعداد کتبش با مارتها نزدیک به نود هزار جلد رسانیده شده بود و کتابخانه‌ای بود که مجموعه کتب مربوط به ایرانش کم نظری بود و کتابخانه‌های نظیر کتابخانه محمدعلی فروغی و علی اکبر داور و دیگران در آن نگاهداری می‌شد) درهم ریختند؛ چنان که در ظرف چند روز «تو گویی فرامرز هرگز نبود»!

دانشپژوه وقتی خبر شد که چنین شده است مانند آن کسی که شنیده باشد سفینه بیش بهای متعاقن در دریا غرق شده است آشفته و هراسان پیش من آمد و گفت: «فلانی، چه نشسته‌ای که کتابخانه حقوق را ویران کردند و آنچه رشته بودیم پنه شد! چندان عصبانی بود و جوش می‌زد که به راستی بر حال مزاجی او نگران بودم.

«من خود به چشم خویشتن دیدم که جانش می‌رود!» چون کمی آرام گرفت، گفتم: پس خبر نداری که شنیده‌ام گفته‌اند کتب خطی به درد دانشکده حقوق نمی‌خورد و از اموالی است که زائد است و می‌توان فروخت! دانشپژوه براخوخته‌تر شد و گفت: «اگر قصور کنی، تو هم گناهکاری! در آن ایام جار و جنجال دانشپژوه میان اغلب دانشگاهیان شهرت گرفت و روزی نبود که جوش نخورد و همکاران را برینگیزید. البته بیدارلی دکتر عالیخانی و دکتر احمد ضیایی موجب شد که پس از اطلاع یافتن از آن کار ناصواب موجبات توفیق آن هجوم فراهم آمد و کتابها به همان حال آشفته در انیار ماند تا عاقبت کتابهای غیرمرتبط با دانشکده حقوق به اهتمام مدیرانه دکتر نهادوندی و لطف اولیای بعدی دانشکده حقوق و همکاری کتابخانه آنجا نجات یافت. مقصود آن که دانشپژوه در هر امری که مربوط به کتاب و کتابخانه بوده خود را به